KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 16 april 2014

om överföring av tilldelade utsläppsenheter till partsdepåkontot i Finlands register

[delgivet med nr C(2014) 2475]

(2014/224/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta ([1]), särskilt artikel 3, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2006/944/EG ([2]) fastställs utsläppsnivåerna för unionen respektive för var och en av dess medlemsstater för Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.

(2) Kommissionens beslut 2010/778/EU ([3]) ändrar beslut 2006/944/EG genom att fastställa de slutliga utsläppsnivåer som tilldelas unionen och varje enskild medlemsstat och genom att föreskriva att den slutliga aritmetiska skillnaden på 19 357 532 ton koldioxidekvivalenter mellan unionens utsläppsnivåer och summan av medlemsstaternas utsläppsnivåer ska utfärdas av unionen som tilldelade utsläppsenheter. I det beslutet föreskrivs också att fem miljoner av dessa tilldelade utsläppsenheter ska överföras från unionsregistret till partsdepåkontot i Danmarks register.

(3) I samband med antagandet av beslut 2010/778/EU erkändes det att överföringen av de fem miljoner tilldelade utsläppsenheterna till Danmark inte påverkar äganderätten till unionens återstående aritmetiska överskott.

(4) Vid den 17:e partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *klimatkonventionen*) som ägde rum i Durban i december 2011 antogs beslut 2/CMP.7 av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte (nedan kallat *Durbanbeslutet*). I det beslutet fastställs bokföringsregler för sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) för en andra åtagandeperiod enligt Kyotoprotokollet till klimatkonventionen (nedan kallat *Kyotoprotokollet*).

(5) Durbanbeslutet avviker väsentligt från de tidigare bokföringsregler som beslutades inom Kyotoprotokollet för den första åtagandeperioden. I beslut 16/CMP.1 av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, som antogs av den 11:e partskonferensen för klimatkonventionen i Montreal i december 2005, föreskrivs begränsningar som anges i bilagan till det beslutet för parternas åtaganden under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod. I beslut 16/CMP.1 fastställs också att parterna kan överskrida dessa gränser genom att kompensera nettoutsläpp (nedan kallade *debetposter*) från nybeskogning, återbeskogning och avskogning enligt artikel 3.3 i Kyotoprotokollet med nettoupptag (nedan kallade *krediter*) från skogsbruksverksamhet enligt artikel 3.4 i Kyotoprotokollet. Den bokföringsregeln kallas vanligen kompensationsregeln. Durbanbeslutet innehåller inte någon sådan kompensationsregel för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

([1]) EGT L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) EUT L 358, 16.12.2006, s. 87.
([3]) EUT L 332, 16.12.2010, s. 41.

(6) I Durbanbeslutets bokföringsregler anges en gräns för användningen av krediter från skogsbruksverksamhet för bokföring mot ett begränsningsåtagande under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Enligt det beslutet kan en part inte använda mer krediter från skogsbruksverksamhet än vad som motsvarar 3,5 % av partens utsläpp, exklusive LULUCF, under sitt basår eller sin basperiod för att uppfylla sitt begränsningsåtagande.

(7) De ändringar av bokföringsreglerna för LULUCF som anges i Durbanbeslutet påverkar i hög grad hur parterna bokför LULUCF-verksamhet för den andra åtagandeperioden. På grund av marksektorns geografiska variation, och de stora skillnaderna mellan nationella förhållanden i detta avseende, blir effekterna mycket olika i medlemsstaterna. Uteslutningen av kompensationsregeln från bokföringsreglerna i Durbanbeslutet påverkar fullgörandet av parternas åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Denna situation är särskilt relevant för skogsrika länder, eftersom förutsättningarna inom LULUCF-sektorn skiljer sig från ett land till ett annat.

(8) I sina slutsatser av den 9 mars 2012 bekräftar rådet konsekvenserna av ändringarna av kompensationsregeln för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod genom att erkänna ”att skogrika länder har vissa karakteristiska drag, särskilt när det gäller de begränsade möjligheterna att täcka utsläpp från nybeskogning, återbeskogning och avskogning med större skogsförvaltningssänkor”. Samtidigt uppmanade rådet kommissionen att ”undersöka möjligheterna i syfte att finna en tillfredsställande lösning och samtidigt säkerställa miljömässig integritet”.

(9) Den särskilda situationen för skogrika länder erkändes också av rådet 2012 i den process som ledde fram till antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut 529/2013/EU av den 21 maj 2013 om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och uppgifter om åtgärder som rör dessa verksamheter ([1]), vilket avspeglas i hänvisningen till miljöförhållanden i skogrika länder i ingressen till det beslutet.

(10) Finland har vid upprepade tillfällen uttryckt oro för landets debetposter från avskogning inom LULUCF-sektorn som en följd av förändringen av kompensationsregeln i Durbanbeslutet. Finland förefaller påverkas av Durbanbeslutets tillämpning på ett särskilt och unikt sätt. Aktuella bedömningar visar att Finland är den enda medlemsstat där den årliga gränsen på 3,5 % kommer att innebära att man vid bokföring av sitt åtagande under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod inte kan täcka sina debetposter från nybeskogning, återbeskogning och avskogning med krediter från skogsbruksverksamhet.

(11) Med hänsyn till Finlands särskilda och unika situation bör unionen till Finland överföra en total kvantitet som inte får överstiga tio miljoner tilldelade utsläppsenheter från det aritmetiska överskott som föreskrivs i beslut 2006/944/EG, i dess ändrade lydelse enligt beslut 2010/778/EU. Denna totala kvantitet skulle endast tjäna som en engångskompensation till Finland för konsekvenserna av förändringen av kompensationsregeln, i den utsträckning detta är nödvändigt för att Finland ska kunna uppfylla åtagandena under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

(12) Överföringen bör göras så snart som möjligt och före utgången av true up-perioden för Kyotoprotokollets första åtagandeperiod, med förbehåll för tillgången till tilldelade utsläppsenheter i unionsregistret och lösningen på frågan om åtagandet avseende Kroatien, som anges i protokollet om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och därmed förbunden kompensation ([2]) till fördraget om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen.

(13) Finlands användning av dessa tilldelade utsläppsenheter får inte överstiga krediter från skogsbruksverksamhet i Finland som inte är tillåtna för användning i enlighet med punkt 13 i bilagan till Durbanbeslutet. Kommissionen har tagit vederbörlig hänsyn till Finlands åtagande att annullera eventuella kvarvarande tilldelade utsläppsrätter från denna överföring vid den andra åtagandeperiodens slut.

([1]) EUT L 165, 18.6.2013, s. 80.
([2]) EUT L 112, 24.4.2012, s. 92.

(14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för klimatförändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Högst tio miljoner (10 000 000) av de tilldelade utsläppsenheter som avses i artikel 2 i beslut 2006/944/EG ska göras tillgängliga för att möjliggöra för Finland att uppfylla sina åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

Unionsregistrets centrala förvaltare ska så snart som möjligt och före utgången av true up-perioden för Kyotoprotokollets första åtagandeperiod överföra en total kvantitet som inte får överstiga tio miljoner (10 000 000) av dessa tilldelade utsläppsenheter till partsdepåkontot i Finlands register.

2. Den överföring som avses i punkt 1 ska göras med förbehåll för tillgången till tilldelade utsläppsenheter i unionsregistret och lösningen på frågan om åtagandet avseende Kroatien, som anges i protokollet om vissa överenskommelser rörande en eventuell engångsöverföring av utsläppsenheter som Republiken Kroatien tilldelats enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och därmed förbunden kompensation till fördraget om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 april 2014.

På kommissionens vägnar
Connie HEDEGAARD
Ledamot av kommissionen